

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר נַחַּ נַחַּ נַחַּמְּנוּ מֵאֲזֻמֵּנוּ לזכות לכל הישועות

ויעקב איש תם יושב אהלים ...

וזה כל שבח יעקב אבינו שהיה איש תם יושב אהלים, הפיך עשו שהיה יודע ציד איש שדה ששם בשדה בחוץ כל הקלקולים והפגמים מצויים, בחינת **כי בשדה מצאה** בחינת **נופל בשדה** וכו' (וכמובא זה בספרים).

אבל, אף על פי כן, אפילו איש הישראלי שהוא מסטרא דיעקב שהיה צריך לישב בביתו ואהלו תמידו, ששם עיקר הקדושה וכנ"ל, אף על פי כן בהכרח שיצא לחוץ לפעמים והכל לטובה, בשביל התחדשות, בבחינת **זכאה מאן דעייל ונפיק**, שזהו בחינת כלל הירידות בשביל העליה בבחינת **ירידה תכלית העליה**.

אבל כל זה תלוי באמונה שלמה, על ידי התקרבות לצדיקים אמתיים, שיש להם רוח נבואה, שממשיכין אמונת חידוש העולם על כל אחד בשלמות, בכל יום מחדש; עד שזוכין להמשיך על עצמו קדושת חידוש העולם של לעתיד בכל יום וכנ"ל.

כי צריכין לידע ולהאמין, שכל מה שעובר על האדם בכל יום ובכל עת ובכל שעה, הכל הוא חידושים נפלאים של הבורא היחיד הקדמון יתברך, שחידש עולמו יש מאין

המוחלט בשביל האדם הבעל בחירה, כדי שיזכה לרב טוב הצפון של חידוש העולם לעתיד. ועל כן עובר עליו מה שעובר, כפי האדם וכפי היום וכפי המקום וכו', והכל בשביל בחינת התחדשות הנ"ל. ומי שאינו נופל לידי זקנה וישן נושן חס ושלום כנ"ל, יכול להתחדש בכל פעם לטובה, אפילו אם יעבור עליו מה. והעיקר על ידי התקרבות לצדיקי אמת ולספריהם הקדושים, שזכו להתחדש בשלמות בכל יום, על ידי קדושת ארץ ישראל וכנ"ל.

וזה בחינת **בשבתך בביתך ובלכתך בדרך**, כי בהכרח שיצא האדם

מן הבית, ששם כל קדושתו. וכשיוצא מן הבית צריך שיניח ידו על המזוזה, להמשיך על עצמו קדושת המזוזה הקדושה, שהיא קדושת האמונה הקדושה, להמשיכה על עצמו גם בחוץ, כל זמן היותו בחוץ, הן לפי שעה הן באיזה דרך ממש.

ואז, בדרך שאין בו מזוזה, ממשיך על עצמו קדושת האמונה, על ידי בחינת סוכה, שהוא שורש קדושת הבית שמגינה על האדם בדרך וכנ"ל. ואז זוכה על ידי הדרך דייקא לחדש מוחו שהוא קדושת ביתו, על ידי זה דייקא.

כי זה כלל שתענוג תמדי אינו תענוג, על כן התחדשות המוחין הוא על ידי בחינת שינה תחילה שהוא בחינת משא ומתן בחינת יציאה לדרך.

(לקוטי הלכות - ספר תורה, ד' - כ"ג)

וצא השדה וצודה לי ציד ...

ועל כן רצה יצחק לברך את עשו, על ידי שיצא השדה ויביא לו מטעמים לאכול, כמו שכתוב: **וצא השדה וצודה לי ציד** וכו' **והביאה לי ואוכלה בעבור תברכך נפשי**. כי עשו רימה את אביו עד שהיה סבור שאינו רשע, ועל כן צוה יצחק לשלוח את עשו השדה דייקא שיביא לו לאכול משם, כדי שיכניס השפע והאכילה מחוץ לפנים, ועל ידי זה יהיה ראוי

לקבל הברכות.

כי באמת, מי שהוא איש כשר ומאמין בצדיקים ומחזיק אותם, אזי לפעמים הוא מעלה גדולה מה שיוצא לחוץ לשדה, לעסוק בעסקי מלאכה ומשא ומטן, כי כל כוונתו אינו להיות איש שדה, חס ושלום, רק הוא יוצא לפי שעה בשביל פרנסה כדי שיכניס השפע והפרנסה מחוץ לפנים, על ידי שיתן להצדיק לאכול ואזי הוא ראוי לברכה בוודאי, כי אי אפשר להכניס הפרנסה מחוץ לפנים כי אם על ידי בחינת **ברית ושבט**, שהוא אמונה, ואמונה היא מקור הברכות שמשלים כל הברכות וכו', כמו שכתוב שם.

ועל כן סבר יצחק שעשו הוא בבחינה זאת, ועל כן אמר לו: **צא השדה**, שיצא רק לפי שעה, **וצודה לי ציד**, שכל כוונתו יהיה רק בשביל אביו הצדיק, כדי שיתן להצדיק לאכול, כי אכילת הצדיק הוא בבחינת **לחם הפנים**. ומי שיוצא לחוץ ועוסק במשא ומטן, ומביא להצדיק לאכול ומפרנס אותו, בוודאי אשרי לו, והוא ראוי בוודאי לכל הברכות, כי דייקא על ידי זה מכניס השפע מחוץ לפנים, מאחר שמפרנס ומאכיל את הצדיק, שאכילתו בבחינת לחם הפנים, שעל ידי שמכניסין השפע לפנים, וכמו שכתוב שם ... (לקוטי הלכות - הלכות אומנין, ד' - ל"ד)

סיפור

מרי שמשון, תלמיד מוהרני"ת (מורינו הרב רבי נתן ז"ל) (שהוא היה זקנו של ר' שמשון ז"ל מאומן ועל שמו נקרא, ומצבתו ביחד עם רבי נפתלי, תלמיד רבנו ז"ל, באומן, על בית הקברות החדש), שהוא היה מקרב למוהרני"ת ז"ל, והוא היה מבני הנעורים החשובים והנכבדים בעיר, ואביו ומשפחתו היו מתנגדים ומונעים אותו מאד מלילך למוהרני"ת, והוא לא השגיח

עליהם כלל.

פעם אחת בשבת, לקחו את המנעלים ואת המלבושים העליונים (כמו מגבעת ומעיל), כדי שלא יוכל לילך למוהרני"ת לשלוש סעודות. והיו לו יסורים גדולים ולא ידע מה לעשות, ובער בלבבו: איך לא יהיה אצל מוהרני"ת?! והיה להם מלבוש של ערלים, ולבש אותו, והלך כך, בלי כובע עליון ובלי מנעלים ובמלבוש עב של גויים הנ"ל, למוהרני"ת ז"ל (אז היה בקיץ), והלך כך דרך הרחובות, עד שבא למוהרני"ת ז"ל (ומובנים ממילא הבושות ושפיכות דמים שהיו לו, כי הוא היה הנכבד והחשוב מבני הנעורים שבעיר, כנ"ל).

וכשראה אותו מוהרני"ת ז"ל כך, הבין מה זאת. ענה ואמר לו: **מקרה זה עוד יהיה לך לתועלת**, וכו' וכו'. וכל ימיו היה מקרב למוהרני"ת ז"ל. וסיפר חברו, הר"ר אברהם בער, נכד רבינו ז"ל, שאחר פטירתו ראה אותו שהיה נושא שק עם אבנים על כתפו, ושאל אותו: מה זאת, ואיך עבר עליו שם? והשיב לו, שכאשר נפטר לא היו דנים אותו ולא בא למנוחתו, והיו לו יסורים גדולים מזה. ושמע אומרים איך שבזה המקום הולכים דרך שם תלמידי רבינו ז"ל, ועל כן רצים כמה נשמות שיעשו להן טובה.

ורץ גם כן בכל כוחו, עד שבא לשם וראה את רבי

שבת שלום

מוקדש

לרפואה שלמה
והצלחה של:

אביה לאה בת אסתר יעקב ג'רבי בן עליזה

שמואל אייזיק עובר דרך שם, ובקשו שיעשה לו טובה. והשיב לו, שעוד מעט יעבור רבי נפתלי, אולי יעשה לו טובה. ואחר כך, כשעבר רבי נפתלי, ובקשו גם כן, והשיב לו, שעוד מעט יעבור מוהרני"ת, והוא בודאי יעשה לו טובה. וכן היה, ועבר מוהרני"ת, והתחיל לבכות לפניו והזכיר לו איך שהיה ממקורביו, ומאותו השבת, ושומר לו: **הדבר עוד יהיה לך לתועלת.** והחזיק בו להוליכו להיכל רבינו ז"ל, ולא הניחו אותו להיכנס עד שיזכך אותו מקודם חודש ימים.

☺ ואחר כך טבלו אותו בנהר די-נור, ובפעם ראשון הרגיש כל מיני יסורים שבעולם, ונפלה ממנו כל גשמיות וחיזו דהאי עלמא, ובשאר הטבילות הרגיש כל הטעמים והתענוגים וטעם גן עדן. ואחר כך הכניסו אותו להיכל, אבל נשאר עליו החטא, שהוא בעל חוב לר' אברהם בער הנ"ל, שהיה חייב לו כסף, ועל כן הוא הולך וכמו משא על כתפו, ובקשו שימחל לו, וכן עשה ומחל לו, ובא למנוחתו.

(השמטות, כ"ב)

חיי מוהר"ן

☪ צוה לקרות אחד לבדוק תפלו. ענה ואמר: מחמת שהרב מברדיטשוב הוא נוסע וסובב עתה על המדינה, מחמת זה אני מצוה לבדוק התפלן שלי. כי באמת, אף על פי שאמרת שאיני מחזיק מהם, היינו שהם אצלי אין ואפס כני"ל, אף על פי כן הרב מברדיטשוב הוא גדול בעיני מאד, וכשגדול ומפרסם כזה הוא הולך וסובב, זה בחינת פגם ההתפארות, חס ושלום, כביכול.

☪ כי ישראל הם התפארות של ה' יתברך, והגדול בישראל הוא עיקר ההתפארות. כי הוא חשוב ומפואר בישראל, וכשהוא יושב בביתו אזי הוא בחינת **כתפארת אדם לשבת בית.** היינו שבחינת ההתפארות הוא יושב בביתו בחינת הבתים של תפלן. אבל כשהוא נוסע וסובב ומתבזה בין החיים, כי על

הדרך בודאי האדם מתבזה כמובא, בפרט איש כזה שיש לו בזיונות, בודאי לפי ערך כבודו וגדלו שלפעמים אין נותנין לו כבוד כראוי לו, לפי כבוד התורה שלו.

☪ ולפעמים יש לו איזה בזיונות בענין קבלת הממון שאינו כראוי לפי כבודו וכיוצא. ומאחר שבחינת ההתפארות נפגם ונתבזה ויוצא מן הבתים, על כן יש חשש על התפלן שהם בחינת התפארות כידוע, כי הם נקראים **פאר**, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה.

(גדולת נוראות השגתו, ע"ר)

צדיק

⊕ כל מי שבא אל הצדיק בתוך כלל הקיבוץ, הוא גם כן בכלל צדיק. כי באמת **ועמד כלם צדיקים.** כי יש בכל אחד מישראל נקדת האמת שהוא בחינת צדיק, ששם מקור השמחה בחינת **שמחו צדיקים בה'.**

אחינו בית ישראל

תרמו נא בעין יפה
למען קיום העלון
צוות המתנדבים

מספר 7-2255-89

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

תזכו למצוות...

⊕ אך מחמת מרירת הגלות בכלל ובפרט נעלם בחינת צדיק שיש אצל כל אחד. אבל תיכף שמתקבצים אל הצדיק, שהוא איש אשר רוח בו, מאיר בחינת נקדת צדיק שיש אצל כל אחד. ועל ידי זה נתרבה השמחה, בחינת **אור צדיקים ישמח.**

⊕ וזה בחינת מה שאמר יוסף לאחיו: **ועתה אל תעצבו,** כי מאחר שזוכין להתקבץ יחד אל הצדיק האמת בחינת יוסף, בודאי אין להתעצב עוד, רק צריכים לשמוח הרבה, בחינת **ברבות צדיקים ישמח העם.**

(אוצר היראה - צדיק - ס"ה)

מלתב

⊕ לכבוד נשיא ישראל, המסתכל על האמת הצרופ והמזוקק, ורואה מרחוק אמיתת האמת בראיה גמורה ברה כחמה, וכוסף ובוער בחשק נמרץ ורצון חזק, לפרוע בזריזות החוב המוטל עליו, לרחם על עם ה' ועל כל מקומות החיצונים והרחוקים מאד, להכניסם

תחת כנפי הצדיק האמת שר העולם, החופף וסוכך עליהם להקימם מנפילתם שנפלו פלאים לעמקי עמקי תהום, שהוא שטות הכפירות ואמונות של שקר והבל שבהבל, ולעלותם מעלה מעלה לתכלית העליה, ולהפוך זדונות לזכויות, ולהעלותם מעלה מעלה לתכלית העליה... ולהפוך זדונות לזכויות ומכפירה לאמונה קדושה ברורה וישרה.

(מספר אבי הנחל ב" - מכתב קפ"ז, ב')

עצות

⊕ על ידי קימת חצות לילה, לעסוק בתורה ותפילה והתבודדות, על ידי זה זוכין לברר הטוב מן הרע, ולהמשיך על עצמו הזכרון האמתי, לזכור תמיד תכליתו וסופו הנצחי ולאדבקה מחשבתה תמיד בעלמא דאתי, ולהסתכל על כל מה שה' יתברך מסבב ומגלגל עמו בכל יום, שהכל כאשר לכל הוא כדי לרמוז בו רמזים בכל עת להתקרב אליו, שזה עיקר התכלית הטוב האמתי, ועיקר קיום האדם בזה העולם מספר ימי חיי הבלו, וכל מה שנעשה עמו בכל יום, הכל הוא בשביל זה לבד (לקוטי מוהר"ן, סימן נד).

(לקוטי עצות - חצות - א')

תפילה

⊕ ותעזרני ותושיעני שאזכה לקום בכל לילה בחצות ממש, ולא יעבור עלי חצות לילה בשנה לעולם, רק אזכה להתעורר ולקום בכל לילה בחצות ממש, כל ימי חיי לעולם, חוק ולא יעבור, ואזכה אז להתגבר כארי, לעסוק בתורה ועבודה באמת, **עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר.**

(לקוטי תפילות א', ב"ד)

מידות

⊕ על ידי שקר בא לניאוף, ומחזיק ידי מרעים, שלא יחזרו בתשובה. על ידי שקרים אין לו רפואה, אפילו בהרבה רפואות.

